

Elena Nın Hatıra Defteri

– KOCAMANOĞLU · 25 Nisan 2013

Ökkeş, delikanlı, mert, Asyalı bir genç oğlan.
"Ö" ve "Ş" ye dilimi bir türlü döndüremedim ya.
Kapımı çaldı. Girdi oturdu ve bir daha gitmedi
Kapımdan. Evimden, Hayatımdan. Kalbimden.
Ökkeş: Hocam benimle evlenir misin?"
"Ben senden yaşça büyüğüm ama" "Biliyorum."
"Hem de ben dul bir kadını" "Biliyorum."
"Sen Müslümansın camiye gidersin"
"Ben kiliseye bile gitmiyorum." "Biliyorum."
Benim için eğlenceliydi. Lokanta parasını o ödedi.
Beni eve kadar getirdi. Ailemle tanıştırdım.
O akşam bizinkiler sinemaya gitmişti.
Evde kimsecikler yoktu. Baş başa idik.
Ökkeş'le konuştuk. Şakalaştık. Yattık.
Hemen kalktı. Banyo yaptı. Elbisesini giydi.
"Rabbim beni affet" diye için için ağladı.
"Aa bu da ne? Kocaman adam ağlar mı?"
"Biz canımızın istediğini daima yapıyoruz."
"Bu hal yaradan karşı neden suç olsun ki?"
"Canlılar içinde sadece insan din sahibidir."
"Hayvanlar canının istediği gibi yaşar."
"İnsanlarsa dinin istediği gibi yaşar."
Nevresimi üzerime çekip onu dinledim.
Düpedüz adam bana hayvan demişti.
Ama çırılçıplak bir gerçeği söylemişti.
Gerçeği söylerken değneğin ucu bana değdi.
Sanki bir uçurumun kenarında yürüyordum.
Elbisemi giymeden kalkıp oturdum.
"Niçin ağladınız?" diye sordum.
"Nikahsız evlenmek haramdır" dedi.
"Evlensek, başkası ile çıkmaz mısınız?"
"Allah korusun." Adama canım kaynadı.
"Desene, bu yobaz sadece benim olacak"
Mahcup bir çocuk gibi "İzin verirsen gideyim"
"Beni öpmeyecek misin?" Dedi "Haram"

Katla katla güldüm. Sessizce ayrıldı.
Yatağı düzelttim. Karnımı doyurdum.
Mutfağı temizledim. Televizyonu kapattım.
Pencereden baktım. Dünya yerinde duruyordu.
Kahvemi yudumlarken, sigaramın dumanlarını seyrettim.
Dinin organizmaya tesirini ilk defa gördüm.
Organizmanın evet dediğine din hayır diyor
İnsan organizmanın emrinde değil, dinin emrine uyuyor.
Ben rahibi dinlerken bile hep "laf laf" derdim.
Çünkü ona yaklaşısam, incili atıp bana sarılır.
Annemin hatırı için kilisede, Ökkeş için ise evde,
İki dine göre, iki nikahla, bir aile olacaktık.
Evlendik. İlk talimat "Ben ne yaparsam sende onu yap"
"Ben içersem sen de iç, sigara içersem sende iç"
Kız arkadaş edinirsem sende edin. Plaja gidersem sende git."
"Ben Müslüman değilim, İslam'a uymak zorunda mıyım?"

"Yanıdaki erkek kimdi?" "Ne demek istiyorsun"
"Erkeği sordum" "Bir akrabamdı"
Vazoyu aldı hızla masaya vurdu.
"Konuşmuştuk. Uzak kalacaktın" Beynim atmıştı.
"Öyle vurulmaz böyle vurulur" diye
Vazoyu duvara, tabağı yere çarptım. Masayı devirdim.
Avazım çıktığı kadar bağırdım. "Çık evimden defol git"
Renginin sarardığını ve elini cebine soktuğunu gördüm
"Gidiyorum" dedi ve dönüp bakmadan çıkıp gitti.
Odaraları ve mutfağı dolaşım. Bardağı yere çaldım
Salona geçtim. Televizyonda film vardı.
Adam elini uzatırken, "sevgili karıcığım" dedi.
"Yalan" diye bağırdım. Kül tablasını fırlattım.
Televizyonun tüpü patladı. O zaman aklım başıma geldi.
Eşyanın az oluşu büyük bir yangını önledi.
Ne oluyor? İntihar mı ediyorum. Şok geçirmişim.
Perdeyi araladım, karanlık çökmüştü.
Her taraf karanlık ve ben yalnızdım.
Azgın ata dönüşen hırslım geçmemişti.
Elimi yüzüme kapatıp hüngür hüngür ağladım.
Bu arada telefon çaldı. Annem arıyordu.
"Banyodayım seni arayacağım" dedim ve kapattım.

Banyoya girdim. Su rahatlatmıştı.
Dikenleri gördüm de gülleri hatırlayamadım.
Bu gece sabah olmayacak sandım."Ya geri dönerse?"
Hayır. Dönmesin. Yüzüne bakmam. Onunla yatmam.
"Canı cehenneme" Birkaç hap yuttum.
Uyanırsam iki tane daha içeceğim.
"Uyanmazsam kurtuldunuz ey ilaçlar"
İlk defa dersime geç kaldım. Koştum
Karnım zil çalıyordu.
Gerilerde bir şeyler kalmış gibi yüreğime iğne batıyor.
Asıl dram bu akşam başlayacak, anneme gideceğim.
"Ökkeş'in işi çıktı diyeceğim. Annem: "Yine mi" diyecek.
Babam: "Arabaya binmek kolay ama bir de arabayı çeken
Ata sor." Diyecek kahırla bilgeliği içinde
Geçmişte bir akşam, Babam da annem de nasihat etmişti.
Öylesine bağırılmışım ki yer gök inlemişti.
Arabaya atlayıp dağ taş sürmüştüm delicesine
"Adam gibi" davransınlar diye
Suçu onların üzerine atıp, kurtulmuştum.
Dışım ağrısı çektiririm. Çıban olsa aldırırım.
Kalbimdeki sızının dermanı ne? Allah'ım.
Yine babamın evine gittim. Yemeği beraber yedik.
Şüphelenmediler. "çiçeği burnunda yuva yıkılır mı?
Kitap okuyacağım diyerek odama çekildim.
Kitapları karıştırdım. Bir yığın nasihat ettiler.
Hayata bir mana veremedim, İyi nedir? Kötü ne?
Sabahın ışıkları sadece odamı değil içimi de aydınlattı.
Rabbime şükürler ettim. Kahvaltıyı hazırladım.
"Kuş uçtu, böylesi saadetlerden mahrum kaldık" diyordu annem
Az kalsın söyleyecektim "kuşun kuyruğunun tuttuğunu"
Herkes gibi işime gittim. Herkes gibi güldüm.
Konuşuyordum ama herkes gibi değilim.
Göğsümde bir taş var ağır mı ağır.
Güneşin batışına dayanamıyorum, hüzün çöküyor içime
Kim bilir,hangi saadet rüzgarı o bulutları dağıtır.
Eve döndüm. Yalnızlığa alışmalıyım. Temizlik yaptım.
Kahvaltı türünden bir şeyler hazırladım.
İnsan tek başına bir şeyler yiyemiyor ki..
Zaman geçmek bilmiyor, saatler daha zalim şimdi.

"Bu gün de gitti" diye seviniyorum.
Hayat zorlaştıkça, ölüm güzelleşiyor.
Evim karanlık içine düşmüş yalnızım.
Kocaman Amerika beni ilgilendirmiyor.
Milyonlarca insan yalnızlığımı gidermiyor.
Banyodan çıktım, deli gibi çırılçıplak dolaşıyordum.
Telefon çaldı. "Elena hanım, ben Ökkeş"
"Ben ne zaman hanım oldum be?" diye bağırıp
Telefonu kapattım. "Haine bak, sevgilim, hocam" demiyor da
"Elena hanım" sanki yedi kat yabancı..
Kendimi yatağa attım, yastığa sarıldım.
Niçin ağladığımı bilmiyorum, göz yaşlarım sel gibi
"Beni anlasana" diye inledim.Sabah neden bu kadar uzak?"
Gecenin ilerleyen saatinde telefon susmak bilmiyor
"Buyurun" "Seni özledim, seni bağırma basıyorum"
Hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladım. Tek kelime söyleyemedim.
Yalnızlığı kovmalıyım, benimde ümitlerim olmalı
Bende gülüp şarkılar söylemeliyim.
Bir çocuk gibi oynamalıyım.
Koltuğun üzerinde sabah kadar öylece uyumuşum.
Telefon sesine fırlamışım.
"Seni Türkiye'ye bekliyorum." "Ne, Türkiye mi?"
"Sen, benden o kadar uzaklaştın mı?"
"Seninle mesut olacağıma inanıyorum"
Telefonumu bekle" dedim ve telefonu kapattım.
İznimi aldım, hazırlandım, "bekle Türkiye geliyorum"
Odu kocacığım, dallarını dayadı, yeşerdi
Ben de yaprakları altında serinleyeceğim.
Havaalanında elinde çiçeklerle karşıladı.
"Sokakta sarılmak dinimize aykırı"
"Seni gönülden kucaklıyorum. Hoş geldin"
Çantamı aldı, koluma girdi. Evlerine gittik.
Bizim gibi giyinen bizim gibi yaşayan
Türkçe konuşan insanlardı,
Babamın anlattıklarını aradım
Kaynanamın elini sıktım. O ise,
Elini burnuma uzatınca mecburen öptüm.
Ev akrabalarla dolu
Hanımların çoğu boynuma sarılıp öptü.

Gülen yüzleri karanlık dünyamı aydınlattı.
Türkçe bilmemem çok kötü. Dilsizler okulundaydık
Baba bütün haşmetiyle içeri girdi.
Şakalarına kar yağmış, gömlek, yelek, ceket
Pehlivan yapılı, pos bıyıklı bir adam.
"Hoş geldin, gelinim." Elini öptüm.
"Bakalım bu gavur kızıyla ne yapacağız?"
Beynim attı. Salondaki hanımları gösterdim.
"Ben de bunlar gibiyim. Bunlar gavur mu?"
"Haklısın, öyle karıştırdılar ki!"
Gavuru Müslüman'ı seçilmez oldu."
"Dünya yuvarlak nasıl tutarsan öyle gider"
Tuvalet dışarıdaydı, oda gibi banyo yerdeydi.
Kazanda ısıtılan suyu maşrapa ile dökeceksin.
Sofra yere serildi. Herkes cambaz gibi oturdu.
Sabahleyin eriğin dalında barfıks yapıyordum.
Kaynana: "gariya bak gariya" diye söylendi.
Deredeki su sesi ve kuşlar dünyama renk kattı.
Ökkeş iptidai yöreden gökdelenler dünyasına,
Konforlu modern dünyada ıstırap çeken ben
Çarşıdan kaynanama bir fırım aldım
Beraber yemek pişirdik. Biraz ısındı.
"Ulan Amarkeya gittiğin yetmiyor gibi"
"Gavur kızının koynuna girince bizi unuttun"
"Sana gül gibi kızlar alırdım, yaktın beni oğlum"
Ökkeş'e : "istersen ayrılalım, ananın dizi dibine otur"
Onları bu dertten kurtaralım olmaz mı?"
Hiç beklemediğim bir cevap verdi.
"Kadın ceket değil ki vestiyere asıp gideyim"
"O vücudun bir parçası, onu nasıl atayım"
Eve geldim. Kaynanam gözlerini siliyordu.
Ökkeş'e durumu sordum. "Bir durum mu var?"
"Annem seni boşamamı istedi. Ben de dedim ki"
"Kızcağızı gurbette bırakmak olmaz, izin ver"
"Amerika'ya gidip orada boşayıp döneyim dedim"
"Bu sefer ağladı. Benim yüzümden o yavruyu boşama"
"Kadınların nasıl çile çektiğini bilirim" diye ağladı.
Gözümden yuvarlanan yaşı silip ağladım.
Kahveler tıklım tıklım adam dolu. Tarlalar boş.

Bahçeler bodur ağaçlarla dolu, bu memleket kalkınmaz
Devletiniz de diğer devletlerin kontrolünde
Cennet gibi vartanda cehennem hayatı yaşanmaz.
Banyoda abdest aldım. Ökkeş'in yanında namaza durdum.
Kayınbaba: "Ula garı bak! Müslüman gelinim var, dırdır etme"
"Öbürlerine döndü. Bu ne biçim iş gavurun kızı namaz kılıyor"
"Müslümanların kızı oturuyor. Gavurun kızı kuran okuyor,"
"Müslüman'ın kızı elifi görse mertek sanıyor." Elini açtı.
"Ya Rabbi bu ne terslik, her şey bu kadar tersine döner mi?"
Ökkeş'e sordum : "Allah gökte mi ki ellerini havaya açtı!"
Ökkeş tercüme edince, adamcağız kahırlandı.
"Haklısın kızım, bize dinimizi öğret de öyle git....!"

...

Km-141004

Müzik : Yulduz Usmonova (Yıldız Osmanova)- Ollohim (Allah'ım)